

Sag til det Udvalg, som allerede iforveien har været nedsat for at fremkomme med Forslag om Behandlingsmaaden af Statsrevisoratets Beretning om Statsregnskabet for 1850—1851, saaledes, at dette Udvalg skulde conferere om denne Sag med det Udvalg, som muligvis her i Thinget maatte blive nedsat angaaende samme Gjenstand.

Man gik derpaa over til det første Nummer paa Dagsordenen, 1ste Behandling af „Forslag til Lov angaaende den Pantegjæld til Statskassen, som hidrører fra Loven af 8de April 1851 om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods“. (Lovforslaget findes i Anhanget under Nr. LXX, Sp. 446.)

Da Ingen begjærede Ordet, blev det strax sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer, og da intet Forslag om en afvigende Behandlingsmaade fremkom, gaaer Lovforslaget umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Formanden: Ændringsforslag skal jeg bede indleverede i Bureauet inden Lørdag Middag.

Man gik dernæst efter Dagsordenen over til 1ste Behandling af Sagen om Behandlingsmaaden af Beretningen fra Statsrevisoratet i Anledning af Statsregnskabet for 1850—51, samt om Maaden, hvorpaa Rigsdagens Beslutning om denne Beretning kan fremkomme. (Udvalgets Betænkning findes i Anhang B, Sp. 419 og følgende.)

Finantsministeren: Jeg skal med Hensyn til det 5te Indstillingspunkt tillade mig at henholde mig til nogle Bemærkninger, som jeg angaaende det fuldkomne overensstemmende Forslag, som er fremkommet i det andet Thing, der har tilladt mig at fremsætte; jeg troer, at det paa Sagens nuværende Stadium vil være tilstrækkeligt.

Ordføreren (Monrad): Jeg maa tilstaae, at jeg kun kender Finantsministerens

Utringer om denne Sag paa et andet Sted af et mundtligt Referat; hvis dette skulde være rigtigt, saa skulde hans Utringer være gaaede ud paa, at Finantsministeren havde Betænkning ved, at man indførte i Rigsdagens Beslutning, at Rigsdagen deciderede Regnskabet. Jeg troer, at, naar vi her skulle forhandle disse Punkter, saa er det ikke vigtigt for Thinget at kende den ærede Finantsministers Anskuelse; thi det kunde jo være muligt, at det kunde blive nødvendigt, hvad jeg forresten ikke veed, at stille et Ændringsforslag i saa Henseende.

Finantsministeren: Jeg troer ikke, at det paa Sagens nuværende Stadium, da det kun er den første Behandling, vil være nødvendigt for mig at gaae videre ind paa denne Sag, saameget mindre, som jeg har Grund til at antage, at den vil blive gjort til Gjenstand for Conference udenfor Forhandlingerne her. Jeg skal derfor i ethvert Tilfælde afvente, hvorledes Sagen stiller sig til 2den Behandling, forinden jeg videre udtaler mig. Naar den ærede Ordfører kun af et mundtligt Referat kender hvad der fra min Side er passeret paa et andet Sted i saa Henseende, saa staaer det jo til den ærede Ordfører ogsaa igjennem den trykte Tidende at erhverve sig Oplysning derom.

Ordføreren: Ja, jeg anseer det som et Tegn paa, at den ærede Finantsminister ikke har nogen væsentlig Indvending at gjøre imod, hvad der af Udvalget er foreslaaet. Hvis den ærede Finantsminister har væsentlige Indvendinger, da er det Thingets Ret at fordrø, at de komme frem, naturligvis paa det Standpunkt, som den ærede Finantsminister maatte ansee rigtigt. Jeg skal derfor blot henlede den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa, at det jo vel nu er første Behandling, der foretages, men at der dog kun staaer een Behandling tilbage, da denne Sag kun vil faae 2 Behandlinger; hvis den skulde være Gjenstand for 3 Behandlinger, da vilde jeg ikke have fundet nogen Betænkning ved, at Spørgsmaalet ikke blev berørt nu; men, da vi nu komme til sidste Behandling, saa havde jeg tænkt mig, at man vilde have berørt de Punkter, hvorom der mulig var forskellige Meninger. Da Finants-